

Azonosító
jel:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ÉRETTSÉGI VIZSGA • 2007. május 7.

MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM

EMELT SZINTŰ ÍRÁSBELI VIZSGA

2007. május 7. 8:00

Az írásbeli vizsga időtartama: 240 perc

Pótlapok száma	
Tisztázati	
Piszkozati	

OKTATÁSI ÉS KULTURÁLIS MINISZTERIUM

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Fontos tudnivalók

Ossza be a 240 percet úgy, hogy minden feladatra legyen elég ideje!

Alaposan olvassa el a feladatokat, kérdéseket, szempontokat!

Bátran fogalmazzon önálló véleményt, ahol azt kéri a feladat!

Írásait gondosan szerkessze, helyesírását ellenőrizze a szótárból, ha bizonytalan!

Jegyzeteket, vázlatot készíthet, de ügyeljen arra, hogy azok elváljanak a kész fogalmazásoktól.

Eredményes munkát kívánunk!

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Nyelvi-irodalmi műveltségi feladatsor

Olvassa el figyelmesen az alábbi alkotást, majd válaszoljon a kérdésekre!

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ
MARCUS AURELIUS

Sárgán hever itt a középkori Róma,
de lángol az alkony,
mint véres oroszlán
s te fönn lovagolsz még
a Capitolium ősi tetőjén,
Marcus Aurelius.

Bronzfejű cézár,
aranszakállú,
vak ragyogású szoborszemeiddel
örködve vigyázol,
s én állok előtted.

Császári felség,
emberi nagyság,
roppant pogányság
örök igazza,
bamba tömegből visszahuzódó,
trón magasában egyedül élő,
koldus imperátor.

Nem kancsal apostol,
nem zagyva keletnek elmebetegje,
fönséges író társ,
együtt a szív és fő,
fájdalom és bölcs messzetekintés,
elhagyatott e sanyarú földön,
az, aki él és az, aki fél és
látja a törvényt, reszketve, de higgadt
léptel megy a sírhoz, az értelem égő
lámpája kezében,
megvetve, mi barbár,
mindazt, mi hazugság.

Semmi, ami barbár
nem kell soha nékem, semmi, ami bárgyú.
Nem kellenek ők se, kik titkon az éggel
rádión beszélnek, a jó sok, a boncok¹,
a ferde vajákos, ki cifra regéknek
gőzébe botorkál, csürhe-silányok,
kik csalva, csalatva egy jelre lehullnak,

¹ bonc: (buddhista) pap

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

s úgy fintorog arcuk,
mint a bolondé.

Csak a bátor, büszke, az kell nekem, ő kell,
őt szeretem, ki érzi a földet,
tapintja merészen a görcsös, a szörnyű
Medúza-valóság kő-iszonyatját,
s szól: „ez van”, „ez nincsen”,
„ez itt az igazság”, „ez itt a hamisság”
s végül odadobja férgenek a testét.
Hős kell nekem, ő, ki
déli verőben nézi a rémet,
hull könnye a fényben
és koszorúja
izzó szomorúság.

Messze vagyok már, messze röptem,
messze az olcsó, híg dudaszótól,
dél és nyugat között csapong az én lelkem,
mindig szabadabban.
Álarcomat itten elvetem, aztán
újra felöltöm
s járok mosolyogva,
tanulva a tűrést,
a hosszú alázat gőgös erényét,
szenvedve a mocskot, rejtve riadtan
rongyokra szakított, császári palástom.

Hadd emelem föl,
hadd emelem hát tiszta, hitetlen,
kétkedve cikázó, emberi pára-
lelkem tefeléd most,
ki jöttem a pannón
halmok alól, s élek a barna Dunának,
a szőke Tiszának partjai közt. Jaj,
hadd emelem föl mégegyszer a szívem
testvéri szivedhez,
Marcus Aurelius.

(Róma, 1929)

1. Melyik, nagy hagyománnyal rendelkező műfaj jellegzetes elemei figyelhetők meg a versben?

A műfaj megnevezése: _____

1 pont	
--------	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2. A vers beszédmódjának kialakításában eltérő, sőt ellentétesnek tekinthető hangnemek játszanak meghatározó szerepet.

Melyik az a hangnem, amely nem tekinthető a műfaji hagyomány által előírt jellegzetességnek? Válasszon ki a szövegből két, különböző szöveghelyről származó jelzős szó szerkezetet, melyben ez a hangnem érvényesül!

a) hangnem: _____

1 pont	
--------	--

b) példák:

2 pont	
--------	--

3. Mutassa be röviden a megszólalás szituációját, azt a vershelyzetet, amelyet a költemény megteremt!

2 pont	
--------	--

4.

a) A *császári* jelző két előfordulásának megvizsgálásával értelmezze megszólító és megszólított viszonyát!

3 pont	
--------	--

b) Milyen szó szerinti és átvitt jelentésekkel rendelkezik a *császári* jelző a szövegben?

2 pont	
--------	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

c) A *császár* szónak milyen szinonimái fordulnak elő a szövegben?

1 pont	
--------	--

d) Nyelvtörténeti szempontból a latin *Caesar* név szoros kapcsolatban van a magyar *császár* szóval. Nevezze meg a jelentésváltozás típusát, és írjon rá még két példát!

a jelentésváltozás típusa: _____

1 pont	
--------	--

példák:

- _____

- _____

2 pont	
--------	--

5. Hogyan éri el a költemény a témájához illeszkedő, az antikvitást is idéző hatását? Három eszközt említsen!

3 pont	
--------	--

6. Keressen egy-egy példát a versben az alábbi szóképekre és alakzatokra!

metonímia	
metafora	
oximoron	
alliteráció	
áthajlás (enjambement)	

5 pont	
--------	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

7. A Marcus Aureliushoz intézett megszólítások között előfordul az *íróárs* kifejezés is. Milyen jelentésréteggel bővíti a költemény értelmezését a beszélő és a megszólított kapcsolatának ilyen beállítása?

3 pont	
--------	--

8. Hasonlítsa össze 5-6 mondatban az alábbi két versrészletet a közös motívum, az *álarc* középpontba állításával!

Álarcomat itten elvetem, aztán
újra felöltöm
s járok mosolyogva,
tanulva a tűrést,
a hosszú alázat gőgös erényét
(Kosztolányi Dezső: *Marcus Aurelius* –
részlet)

Ó, szent bohóc-üresség,
szíven a hetyke festék,
hogy a sebet ne vessék,
mikor vérző-heges még,
ó, hős, kit a halál-arc
rémétől elföd egy víg
álarc
(Kosztolányi Dezső: *Esti Kornél*
éneke – részlet)

6 pont	
--------	--

9. Kosztolányi más költeményeiben is fontos szerepet tölt be a játék, a játékoság. Milyen poétikai-tartalmi szereppel rendelkezhetnek a játékos nyelvi megoldások? Válaszában legalább négy jellemzőre utaljon!

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4 pont

10. Kosztolányi kortársaitól idézünk a költői szerepről szóló költeményeket. Nevezze meg a szerzőket!

Szerző:

„A tolakodó Gráciát ellöktem,
Én nem bűvésznék, de mindenek jöttem,
A Minden kellett s megillet a Semmisen”

1 pont

Szerző:

„Én túllépek e mai kocsmán,
az értelemig és tovább!
Szabad ésszel nem adom ocsmány
módon a szolga ostobát”

1 pont

Szerző:

„Ha holtakat nem ébreszt: mit ér a trombitászó?
Csak a könny, csak a könny, csak a könny hull,
s nem kérdi, mire jó?”

1 pont

Szerző:

„én láttam párist és nem láttam semmit
szeretőm másállapotban várt rám az angyalföldi állomáson
anyámnak már egészen citromfeje lett a szegénységtől
nevetni akartam előttük de nagyon szégyelltem hogy
két nadrág van rajtam gatyá nélkül
bizonyos hogy a költő vagy épít magának valamit amiben kedve telik
vagy bátran elmehet szivarvégszedőnek
vagy
vagy”

1 pont

40 pont

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Egy mű értelmezése

Értelmezze az alábbi novellát az elbeszélés hangneme szempontjából! Milyen megoldások idézik elő a humor és az elégikus-nosztalgikus hangulat vegyülését?

KRÚDY GYULA: A SZERELMI BŰVÉSZINAS

Egynémely olvasóm még bizonyára emlékezik rá – hisz ők mindenre kegyelmesek emlékezni, például a képeslapokbeli, óriási fára harminc esztendő múltán is emlékezett néhány ismerősöm –, nagyatyám, Roncsy, mialatt memoárjait írta X.-ben, a romantikus városkában, egy időben fölfüggesztette az írást, a hegyes lábú íróasztalka árván maradt, a kalamárisban kiszáradt a tinta – nagyatyám (de Ronch) Hermannal, a fehér nadrágos, kék frakkos és sárga nyakkendősbűvészinnal sétálgatott a hídon, a folyóparton, hársak alatt, ahol szerelemről szokás beszélni. Mert Herman nem tudott másról beszélni.

Az úgynevezett ábrándos ifjúság szerelmi adataiból (amikor az ifjú járni tanul a női szoknyák körül), az aranyblúzos postáskisasszony, a krémarcú cukrászleány és az isteni drámai szende világából Herman széles cylinderkalapjával, à la Romantique²-hajviseletével és búskomoly, ábrándos tekintetével olyanformán emelkedik ki, mint egy nagyon kellemes séta emléke májusban az erdőn, midőn odafönt a nagy fák leveleit langyos permeteg locsolja, de idelent csupán az esőnek illatát érezni. Vagy egy nagyszerű utazásra emlékeztet néha Herman, midőn hintón hajtunk mesebeli, kora őszi tájon, messze kék erdők koszorú alakban, halmok arany-színben, és a mezőkön méla csend, mint a legszebb regényekben. Ez volt Herman, aki foglalkozására nézve táncmester, bűvész, műkedvelő előadások rendezője és elmebeteg urak mulattatója volt. Ám legelső sorban költő. Megjelenése X.-ben, ahol csupán a kis folyó, amely zöld hidacsák és rekettyés szigetek között csavargott, volt odáig az egyetlen mozgó-mozgolódó teremtmény, hajdanán nagy fölfordulásnak volt az okozója. Herman ugyanis a legigazibb és legábrándosabb szerelmet hozta magával a városkába, mint valamely keletről jött zarándok a ragályt.

Hogy semmit el ne mulasszunk: Herman ez idő tájt polgári foglalkozásai közül az elmebeteg-mulattatást kultiválta. Egy gőgös, gazdag úriember, bizonyos Vilmaházy egyszerre melankóliába esett. Meredten ült a szobájában, és többnyire a folyócska azon partjait kereste föl, hol mély gödrök rejtőznek a mederben. Kényelmes szanatóriumok akkoriban még nem voltak az efféle gazdag úriemberek befogadására, a család tehát (amely igen kiterjedt és előkelő volt) sürgős levelezést kezdett az atyafiság bölcsességes hírében álló tagjaival. Egy dunántúli atyafi Hermant ajánlotta, aki akkoriban azon a vidéken egy búskomor fiatalember társalgója volt, és olyan szürke ruhában járt, mint a kolduló barát. (Ez a szín és ruha ugyanis jó hatású volt azon bizonyos beteg fiatalemberre.) Herman tájékozódott Vilmaházy úrról, és nyomban toalettet és gyógykezelési módot válogatott. Míg dunántúli betegét éppen a szerelem ellen kezelte aszkéta tanításokkal, mérsékletes életmóddal és tiszta szavakkal, Vilmaházy úrnál azt tapasztalta, hogy a szerelem az egyetlen orvosság, amely az öngyilkosság felé bandukoló búskomor férfiút az életnek visszaadja. Ugyanezért strumpflis³, fehér nadrágja, hullámos, fodorított hajzata és csipkés inge X.-ben már kezdettől fogva mint a szerelem jelvényei lettek ismereteseek.

Mielőtt továbbmennénk, még csak annyit kell följegyezni, hogy X.-ben Herman úr jövetelég a szerelmet nem ismerték. Vagy legalábbis nem sokat törődtek vele. Beszélni sohasem

² à la Romantique : a romantika korát idéző

³ strumpflis: harisnyás

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

hallottam senkit szerelemről, még nagyatyámat (Roncsy kapitányt) sem, aki pedig egykor Milánóban huszárkodott, és „asszonyhistoria” miatt többször párbajozott. Ez a szó: „szerelem” – amely olvasmányaimból, ahol fölbukkant, az áradó vért szívembe kergette, amely szót a hársak alatt vagy a rekettyés szigetek között mélán csónakázva, halkán, suttogva számtalanszor elmondtam magamban – „szerelem”, amely szót ezer és ezer apró cédulára írva szétszórtam a folyóparti sétaúton, abban a reményben, hogy talán az aranyos tiszti sapkát viselő postáskisasszony vagy az isteni naiva véletlenül megtalálja, elgondolkozva megáll, a földre néz vagy a felhőkre, és halkán megismétli magában a gyönyörűséges szót, mint a Fátyolliget tavaszi alkonyaton a visszhangot – ezt a szót Herman úr, a költő hozta divatba X.-ben, ahol anyai nagyapám, Roncsy ny. huszárkapitány házánál jó darabig nevelkedtem.

Az első beteg, aki Herman úrnál (Vilmaházy úron kívül) jelentkezett, természetesen nagyatyám volt, aki nyugalomba vonulása óta csupán harcászati attackokról⁴ mesélhetett szerte X.-ben, mert másra ott senki sem volt kíváncsi. Herman úr megérkeztével kiderült, hogy de Roncsy nem ült mindig lóháton, hanem egyébvel is foglalkozott életében. A folyóparton, a nagy hársak alatt hosszan elsétálgatott nagyatyám Hermannal, és a hervatag levelek színével ékesített arcú Herman rejtelmes hangon biztatgatta a majlandi ördögös hadfit:

– Higgye el, nagyságod, nem érdemes másért élni, mint a nőkért.

Mire harmadszor mondta ezt nagyatyámnak, az ördögi bátorságú katona elfelejtette vitézi érdemrendeit, és élettörténete elmeséléséhez fogott. Körülbelül egy hétig mondta el Roncsy úr élete történetét, mialatt kiderült, hogy soha egyetlen taliánt le nem vágott, háztetőkön sem járt paripájával (mint nyugalmaztatása óta állandóan), ellenben egész életét tánciskolában töltötte. A fölösleges időben varrósikolák, divatárkereskedések körül settenkedett, estve virágot vitt a színház női öltözőjébe, majd a cirkuszban a lovárnő mutatványait kísérte aggódó figyelemmel, de még ugyanazon az estén megdobogtatta a szívét a cirkusz egy másik hölgye, aki trapézon dolgozott a magasban.

Herman áhítatos figyelemmel, megértéssel, bátorítással hallgatta a kemény hadfi vallomásait.

– Ugye, milyen jó volt szerelmesnek lenni? – mondta sajátos suttogó hangján. – Ugye, csak a nők érnek valamit az életben?

Nagyatyám arca rózsaszínű lett, új acélgombot vert a cipője sarkába, és egyszer családi körben, estve, csöndes vacsoránál eltörte a vizes poharat.

– Nem baj – mondta könnyűvérűen. – Hiszen elég poharat eltörtem életemben, midőn nőkért ittam, hogy más ne ihasson utánam abból a pohárból ugyanazon nőért.

Öreganyám szelíden megrázta a fejét, de másnap erélyesen megtiltotta Roncsy kapitánynak a táncmesterrel való további barátkozást.

Vilmaházy úr betegsége olyan természetű volt, hogy nappal többnyire aludt, Herman, az ápoló tehát ráért megismerkedni a városka lakosságával. Hervadt, búskomoly arca (amilyen a kifáradt éjszakázóké, markőröké⁵, színészeké szokott lenni) a vérszegény fiatal lányok álmaiban csakhamar jelentkezett, regényes, divatját múlt frakkja az idősebb hölgyek szívében ébresztett visszaemlékezést első báljaikra, esküvőjükre, miegymásra, míg à la Romantique-frizurája, göndörített pofaszakállja az ifjú férfiak előtt követendő példa volt. Rejtelmes, halk hangja, imádata, amellyel a nőkről beszélt, fanatikus hite a szerelem mindenhatóságában, nagyszerűségében, búskomoly mosolygása finoman sejtetett szerelmi kalandjai fölött nagyobb városban is, mint X., érdekes férfiúvá tették volna Hermant.

Délutánonként, midőn a hársak alatt a kék és szivárványszínben áramló folyót merengve nézte, vagy a kis emelkedésen, ahol egy regényes kis fapadról a szemben lévő bozontos sziget helyén bárkinek megmutatta élete legszebb eseményeinek helyét, ahová nagyatyám kedvéért a milánói tornyokat varázsolta, majd a kis tánciskolát a régi Bécsben – Herman ritkán volt most

⁴ attack: csata, támadás

⁵ markőr: felíró pincér

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

már egyedül. A postáskisasszony anyjával, mintegy véletlenül a hársak alá sétált alkonyattal, és a távoból igen jól láttam, hogy Herman bizonyos búskomor jellegű kihallgatás után az emelkedésre vezette a postamesternőt, és a rekettyés szigetre mutatott. Máskor a kalapcsináló Ungerleider kisasszonyok közelegetek karonfogva, és Hermannel az emelkedésre mentek. Fitkonidesz tanárnő szobaleányával, az isteni naiva ez alkalomra kibékülve a drámai hősnővel, a hervadt, de ábrándos zongoratanítónő (szegényke, egyedül és félénken), majd a gazdag özvegyasszonyok, Pócsfainé, akit messzi vidékről fölkeresnek a kártyavetők.

Estve, midőn a petróleumlámpások még nem mindenütt gyulladnak föl X.-ben, a férfiak a kaszinóban vagy a kuglinál vannak elfoglalva, az asszonyok elvégezték napi teendőiket, és a leányok már letették kézimunkájukat, a szánta ördög X. városka háztetői alatt azt látta volna, hogy az asszonyok, leányok összebújnak, suttogva beszélnek, és vajon miről? Hermanról, a rejtelmes bűvésztől. Fitkonidesz tanárnő – egykor szenvedélyes táncosnő a diákmajálison, de a quadrille-ből⁶ még most sem marad ki – babonás esküvel erősítette, hogy a Fátyolliget felé, a rekettyés sziget tájékán teljes bizonyossággal megjelent előtte egy felvidéki utcácska, ahol egykor édesanyjával lakott, a bástyafal, amelyben verebek fészkeltek, és a bástyasétány, ahol néhányszor véletlenül végigsétált alkonyattal Kmetykó Imre unokatestvérével, aki az iglói praeparandia⁷ növendéke volt. „Pedig Imre régen megnősült” – mondta védekezőleg a tanárnő.

Az Ungerleider kisasszonyok, akiknek kalaposboltjuk azelőtt is délutáni találkozóhely volt, a legutolsó párizsi divatot estére szinte elfelejteni látszottak. Vevőiknek Fáni a szomolnoki erdőről beszélt (ahol egykor a nyarat töltötte), míg Mariska a pesti Népszínházban ült, a színpadon Uff király, mellette Tarján főhadnagy... „Ha kaució⁸ lett volna, tisztne lehetnék!” – volt a történet vége. És mindez a Fátyolliget felé bármikor látható alkonyattal az emelkedésről.

A nyári színikörben a naiva a drámai hősnőt vízzel leöntötte, mert valami régi szerelem ébredt föl a folyóparti látogatás után a naiva szívében, midőn is a drámai hősnő elcsábította azt a bizonyos férfiút.

A zongoratanítónő folyondáros házikóján, ahová a rövid ruhás leánykák a kottafüzetekkel olyanformán jártak ki és be, mint a galambok a dúcba, az ablak esténként megnyílt, és óraszámra hangzott a Balatoni emlény című régi valcer, amelyre más senki sem emlékezett X.-ben, de annál inkább emlékezett Izabella, a hervatag és ábrándos zongoratanítónő: tavasz volt, nyár volt, az isten tudja már, hogy mi volt, de göndörhajú hegedűművész koncertezett a városban, és délután, estefelé a városka egyetlen fiákerén a ház elé robogott, kiszállott és vizitelt, tisztelgett a művészkollégánál. A hegedűs még másnap is a városban maradt, és együtt zenéltek egész nap, midőn is a növendékek órája elmaradt.

A postán – pedig az mostanában már szinte kiment a divatból – minden gyanús levelet felbontottak.

– Szerelem, szerelem – mondtam én magamban nagyatyám házában, mintha déli szél fújt volna végig a városban. Herman rejtélyesen, halkan sétált a folyóparton, és már Szikszay ezredorvossal is megbarátkozott, pedig az öregúr csak káromkodni tudott idáig. Május volt, a folyó úgy suhant tova a zöld híd alatt, mint egy álmodás, a szigeten pirosra festették a polgári lövőház tornyocskáját – tavasz volt. Az emelkedésen, a kis padon mindig ült valaki, ki onnan a Fátyolligetet kémlelte, Herman műkedvelői előadás rendezéséhez fogott, és csupa szerelmes szerepeket osztott ki a városka hölgytagjai körében...

Ki tudja, ki tudhatná, hogy fejlődtek volna X.-ben a dolgok, ha egy napon Vilmaházy úr a folyóba nem ugrik. Kimentették ugyan, de Hermannak, a figyelmetlennek útilaput kötött a család a talpára, kék frakkjában, fehér nadrágjában többé nem találtuk a folyóparton. Itt maradtunk végtelen, kimondhatatlan szerelmünkkel, holott még azt sem tudtuk teljes bizonyossággal, miért lettünk szerelmesek. – A tavasz is elmúlt.

⁶ quadrille: francia négyes

⁷ praeparandia: tanítóképző intézmény.

⁸ kaució: óvadék, anyagi biztosíték

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Reflektálás egy jelenségre

Napjainkban egyre többen vonják kétségbe azt a vélekedést, mely szerint a történelmi és az irodalmi szövegek egyértelműen elkülöníthetők egymástól. Az alábbi idézet is ezt a problémát feszegeti.

A történelmi cselekményeknek egyetlen véletlenszerűen rögzített csoportja sem alkothat önmagában történetet; legfeljebb történetek *elemeit* nyújthatja a történészeknek. Az eseményeket a történészek történetté *alakítják*, mégpedig úgy, hogy egy részüket háttérbe szorítják vagy alárendelik, más részüket kiemelik, karaktert adnak nekik, motívumokat ismételnek, változtatják a hangszínt és a szempontokat, eltérő leíró stratégiákat alkalmaznak, vagyis használják mindazokat a technikákat, amelyeket egy regény vagy színdarab cselekményesítésekor megszoktunk.

(Hayden White: A történelem terhe. *A történelmi szöveg mint irodalmi alkotás*)

**Fejtse ki álláspontját a történetírás és a szépirodalom rokonságáról és különbözőségéről!
Véleményét támassza alá érvekkel!**

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

20 pont	
---------	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Gyakorlati írásbeliség

Egy magyarországi város forgalmas utcájának ötvenméteres szakaszán a következő feliratok olvashatók: *farmerexpo*, *multiplex mozi*, *Csavar shop*, *Padlócentrum*, *Nádland bűtor*, *euro-szendvics*, *e-business*, *full extrás Casco*.

Egy, a magyar nyelvvel foglalkozó közérdekű honlap olvasói rovatában mutassa be a lakóhelye utcaképét jellemző feliratok, reklámhordozók nyelvi sajátosságait! (A fentiekén kívül más példákat is felhasználhat.) Olvasói levelében hivatkozzon a nyelvtörvényről szóló alábbi szövegre is!

2002. február 18-ától hatályos a gazdasági reklámok és üzletfeliratok nyelvi követelményeit tartalmazó törvény, amely főszabályként kötelezővé teszi a magyar nyelv használatát a reklám- és üzletfeliratokon, valamint a közérdekű közleményekben.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

15 pont

--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

		Maximális pontszám	Elért pontszám
I. Nyelvi–irodalmi műveltségi feladatsor		40	
II. Szövegalkotási feladatok	Egy mű értelmezése	25	
	Érvelő szöveg	20	
	Gyakorlati szövegfajta	15	
Levonások	Helyesírási hibák	levonható: 15	
	Íráskép	levonható: 3	
ÖSSZESEN:		100	

javító tanár

Dátum:

		Elért pontszám	Programba beírt pontszám
I. Nyelvi– irodalmi műveltségi feladatsor			
II. Szövegalkotási feladatok	Egy mű értelmezése		
	Érvelő szöveg		
	Gyakorlati szövegfajta		
Levonások	Helyesírási hibák		
	Íráskép		

javító tanár

jegyző

Dátum:

Dátum: